

[Thorndahl]

munale interesseorganisationer eller direkte af kommunerne. Der er derfor overhovedet ingen saglige begrundelser for at bevare den kommunale momsfond.

Det var et led i den kommunalreform, der blev gennemført den 1. april 1970, at man skulle forenkle og smidiggøre den kommunale administration, en reform, der er fulgt op af en lang række reformer inden for enkelte områder, og herunder er det især budgetreformen, der er af interesse, denne reforms samlede indtægter og udgifter for de kommunale kasser og samlede kassebeholdninger. Budgetreformen fjernede en række fonde og særlige kasser til specifikke formål. Den kommunale momsfond kan også på denne baggrund opfattes som værende klart i strid med den økonomiske forenkling, der ledsagede kommunalreformen.

Det skal samtidig understreges, at den administration, der knytter sig til momsfondens, i dag er et fuldstændigt ressourcspild. Hertil kommer, at de midler, der skal anvendes til finansiering af de fælleskommunale formål, skal godkendes af i alle tilfælde Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune og indenrigsministeren, og den administration, dette indebærer, må også stort set opfattes som ressourcspild. Derfor kan man afslutningsvis konkludere, at den kommunale momsfond er en helt unødvendig, ressourcødende kommunal relikv, som alle vil kunne stå sig ved snarest at få afviklet.

Svend Erik Hovmand (V):

Da venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, ikke er i stand til at være til stede ved behandlingen her, skal jeg på hans og på venstres vegne gøre nogle bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

I bemærkningerne til dette lovforslag hævder fremskridtspartiet, at den kommunale momsfond – og så citerer jeg:

»... bruges som en af de enevældige kongers chatokasser til formål, hvor pressionsgrupper kan opnå særlig bevågenhed.«

Hvem mon kan finde på at bruge den slags udtryk og formulere den slags sætninger? Det skal jeg ikke gå i dybden med, men sige, at denne bemærkning tyder på, at forslagsstillerne har glemt, hvad der er oprindelsen til den kommunale momsfond.

Da momsen blev indført i 1967, var kommunerne fritaget for at svare afgifter af varer og ydelser, som de udelukkende fremstillede til eget forbrug. Dette førte til en kritik og, synes jeg, en berettiget kritik fra erhvervslivet, som frygtede, at en offentlig myndighed alene som følge af afgiftsbesparelserne ville foretrække at lade et arbejde udføre af en offentlig institution fremfor af private virksomheder.

For at undgå denne konkurrenceforvridning fik skatte- og afgiftsministeren i 1970 bemyndigelse til at pålægge offentlige institutioner moms af varer og ydelser til eget brug. Momsfonden blev oprettet for at yde kommunerne en vis kompensation for den øgede afgiftsbelastning, ved at staten indbetaler en del af kommunemomsen til denne momsfond.

Efter venstres opfattelse er det rigtigt at stille offentlige og private virksomheder lige ved at pålægge offentlige institutioner moms, når de udfører opgaver, som også kunne have været udført af private. Det synes vi er et væsentligt princip, som er vigtigt at fastholde. På den anden side sker der nu en vis kompensation for denne afgift, og det siger sig selv, at kompensationen ikke kan gives samme forhold som den enkelte kommunes momsindbetaling, for så ville det jo ikke være til nogen særlig stor nytte. Den kommunale momsfond er i den henseende et nødvendigt mellemlid, for at momsrefusionen kommer hele den kommunale sektor til gode.

Indenrigsministeren har, synes jeg, ret grundigt redegjort for anvendelsen af og kontrollen med fondsmidlerne, som jo slet ikke er så lemfældig, som fremskridtspartiets ordfører, hr. Thorndahl, netop insinuerede i sit indlæg. Der er jo tale om en meget restriktiv kontrol med disse fondsmidler. Efter vor opfattelse går pengene til fornuftige fælleskommunale formål, og vi kan ikke give forslagsstillerne medhold i, at fonden er hjemsted for såkaldte pressionsgrupper. Tværtimod udgør momsfondens en praktisk løsning på en ellers vanskelig fordeling af disse kommunale fællesudgifter.

Jeg skal derfor med disse bemærkninger på venstres vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):